

VEGYESEK.

Hongre, hongrois, hongreline. Littré nagy szótára szerint hongre = magyart jelentett a régi francia nyelvben („Les Hongres très-belliqueux combattans“ Mont. I. 242.); mai napság pedig „herélt ló“ (németül Wallach) az értelme, legrégibb idézete azonban csak a XVI. századból való. („Il est hongre.“) A szó etymológiáját Littré így magyarázza: „Hongrie, à cause qu'on amenait de ce pays beaucoup de chevaux ainsi mutilés.“ — Fréd. Godefroy az ó ó-francia szótárában a hongre szó alatt csak a „herélt ló“ értelmet adja és legrégibb idézete szintén csak a XVI. századból való („cheval hongre.“ R. Est. éd. 1549.). Diction. de l'ancienne langue française du IX.-e au XV.-e siècle. Tome IX. Paris 1898.

A „hongrois“ szóra legrégibb idézete J. Poussot Journalier-jából van. Dátumát nem adja.

Végre a hongreline szó értelmét így adja: „justaucorps à grandes basques“, azaz térdig érő bő kabát. Idézete „une hongreline d'escarlatte et bien fourrée E. Binet. ed. 1622.“, azaz „gazdagon prémelt, skarlát, magyar kabát.“

Kropf Lajos.

Magyarok Liège-ben a XIV. század első felében. Jehan de Hongrie de Dinant releva à Liège l'an XIII^CXL. (1340) le 26. jour d'avpril i gardin gisans à Fourfol, qui paravant estoit son alluet (p. 457.).

1332. Adans filz le Hongre.

1314. Arnuldus li Hongres de Jehaing.

1317. Engletina filia quondam le Hongre de Jehaing.

1314. Rasso filius quondam le Hongre de Jehaing.

1318. executoribus Arnuldi dicti le Hongre quondam opidani Tungrensis reportantibus (Tongres, ville de la province de Limbourg).

Lásd: Le livre des fiefs de l'église de Liège sous Adolphe de la Marck. Bruxelles. 1898.

Lambiers li Hongres eskevin de Thys (commune de la province de Liège) anno 1340.

Hanes, fis Johan de Hongrie le serpentir (ács) anno 1330 (cité de Liège).

Lásd: Cartulaire de l'église Saint-Lambert de Liège Bruxelles 1898. tome III.

Kropf Lajos.